

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci žalobce **Z. P.**, bytem O., S. n. 6/25, zastoupeného Mgr. Michalem Zahnášem, advokátem se sídlem Olomouc, Tř. Svobody 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2015, č. j. KUOK 42188/2015, ve věci dodatečného povolení stavby,**

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jimž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 1. 12. 2014 č. j. SMOI/OPS/42/2648/2014/Kr.

Uvedeným rozhodnutím Magistrát města Olomouce (dále též jen „správní orgán I. stupně“) postupem dle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „s. ř.“) ve spojení s § 90 písm. a) a § 129 odst. 3 písm. a) zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) zamítl žádost žalobce (stavebníka) ze dne 31. 7. 2014 o dodatečné povolení stavby - zahradního domku č. e. 084 – rozšíření stávající chatky na pozemcích par. č. st. a par. č. , vše v k. ú. S. s odůvodněním, že žalobce nebyl v řízení schopen prokázat splnění stavebním zákonem požadovaných podmínek pro dodatečné povolení stavby, neboť stavba je v příkrém rozporu s územním plánem obce S. (dále jen „ÚP obce S.“), který byl vyhlášen obecně závaznou vyhláškou obce Samotičky č. 1/2000 (čl. 4 bod 9, 5, 6 a 16), což samo o sobě znemožňuje vyhovění žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby s tím, že uvedená stavba je též v rozporu s podmínkami památkového ochranného pásma kolem kulturních památek areálu Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku a areálu bývalého premonstrátského kláštera Hradisko, které bylo vyhlášeno rozhodnutím referátu kultury Okresního úřadu Olomouc zn. Kult.2973/95/G ze dne 21. 9. 1995. Nová stavba zahradního domku několikanásobně překračuje s výměrou 64 m² podmínky regulativů, rovněž výška nové výstavby 3,32 m převyšuje regulativy a převyšuje i výšku původní odstraněné stavby, která byla 2,65 m. Navíc dle stavebního úřadu nová stavba s ohledem na svoji výměru zasahuje i do vedlejšího pozemku par. č. v k. ú. S., který je veden v katastru nemovitostí jako součást zemědělského půdního fondu s tím, že oba pozemky (par. č. a par. č. st.) se sice nacházejí v nezastavěném území, avšak stavba na pozemku par. č. st. byla provedena ještě před schválením ÚP obce S. a uvedený ÚP se na původní stavbu nevztahoval s tím, že se však vztahuje na nově provedené stavby na uvedených pozemcích. Dle stavebního úřadu žalobce odstranil stávající nosnou konstrukci, stávající dřevěné obvodové stěny a vnitřní příčky až na železobetonovou desku, tuto opravil a rozšířil, tedy postavil nový zděný objekt o ploše 14 m² větší, než původní objekt, realizovaný navíc nejen na původním zastavěném pozemku par. č. st. v k. ú. S., ale i na pozemku par. č. , který je součástí zemědělského půdního fondu, tedy původní dřevěná stavba byla žalobcem odstraněna a v roce 2010 byla provedena novostavba zděného zahradního domku a nelze tak hovořit o tom, že by žalobce požádal o dodatečné povolení změny dokončené stavby, ale požádal o dodatečné povolení zcela nové stavby, neboť destrukcí všech nadzemních konstrukcí původní stavby chaty až po úroveň okolního terénu původní stavba zanikla jako věc v právním smyslu a dosud vybudované konstrukce tvoří součást rozestavěné novostavby.

K odvolání žalobce žalovaný napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s odůvodněním, že byly splněny podmínky pro rozhodnutí postupem dle § 51 odst. 3 s. ř., když nesoulad stavby s územně plánovací dokumentací sám o sobě znemožňuje stavbu dodatečně povolit, přičemž žalobci již z předchozího řízení o dodatečném povolení stavby muselo být známo, že předmětná stavba není v souladu s ÚP obce S., což brání kladnému vyřízení jeho žádosti, přesto opakovaně podal žádost o dodatečné povolení téže stavby, aniž by se pokusil soulad stavby s ÚP obce S. jakkoliv prokázat a neučinil tak, ani když byl o tomto nesouladu zpraven v oznámení o zahájení řízení. K odvolacím námitkám žalobce uvedl, že tyto jsou pouze obecné, poukázal na zjištění správního orgánu I. stupně a uzavřel, že pozemky par. č. a par. č. v k. ú. S. leží dle ÚP obce S. v nezastavěném území, původní stavba na pozemku par. č. 2 v k. ú. S. byla provedena před schválením ÚP obce S. a tudíž se na ni uvedený plán nevztahoval, vztahuje se však na nově provedené stavby, event. jejich změny, přičemž posuzovaná stavba nesplňuje podmínky pro umístění v nezastavěném území (§ 18 odst. 5 stavebního zákona). K námitce rozporu postupu stavebního úřadu s ustálenou rozhodovací praxí se žalovaný nevyjádřil s tím, že z odvolání není jasné, jakou praxí má žalobce na mysli. Rozhodnutí stavebního úřadu shledal správným.

B. Žalobní body

Žalobce v žalobě namítal, že:

- 1) Stavba č. e. X není stavbou zcela novou, když v průběhu provádění stavebních úprav došlo ke zvětšení zastavěné plochy o 14m², tedy z původních 50 m² na nových 64 m², a to z důvodu rozšíření půdorysu chaty na severní a západní straně z důvodu sesunutí části chaty pod vlivem stárí ve svažitém terénu s tím, že vizuální podoba chaty nenarušuje kritéria stanovená pro ochranu zájmů státní památkové péče, a to na rozdíl od jiných nemovitostí umístěných v ochranném pásmu kulturní nemovité památky – areálu Chrámu navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku a areálu premonstrátského kláštera Hradisko, které jsou v rozporu s parametry ochranného pásma a daleko výraznějším způsobem zasahují do ochrany kulturní památky.
- 2) Byla porušena zásada konzistentnosti a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů (§ 2 odst. 4 s. ř.), neboť ohledně žalobce se jedná o již druhé řízení o dodatečném povolení stavby, když první žádost byla žalobci zamítnuta a v nyní posuzované věci správní orgán uvedl, že od posledního rozhodování nebyla schválena nová územně plánovací dokumentace pro dané území a nedošlo ke změně Územního plánu obce S., ačkoliv v dané lokalitě byly povoleny stavby, které nesplňují požadavky využití území a umístování staveb. Žalobce poukázal na povolení staveb, a to:
 - i. budovy ev. č. (stavba rodinné rekreace) na pozemku par. č. v k. ú. D. (vlastník Ing. U. CSc.) s tím, že povolení na přístavbu a stavební úpravy bylo vydáno stavebním úřadem v roce 2003 na základě souhlasného stanoviska odboru rozvoje a koncepce MMOI a orgánu státní památkové péče (které v případě žalobce nebere žalovaný v potaz)), kolaudační rozhodnutí bylo vydáno v roce 2006 a k zápisu zněm do katastru došlo až v roce 2012, přičemž pozemek, na

kterém původní stavba stála měl pouhých 49 m² a po úpravách tvoří zastavěná plocha 135 m² a je zřejmé, že tak došlo k demolici původního objektu a vystavění zcela nové budovy se zasažením i do vedlejšího pozemku par. č. zahrada, který je zanesen do zemědělského půdního fondu a jedná se tak o plnohodnotný rodinný dům určený ke stálému bydlení s tím, že neobstojí odůvodnění povolení této stavby stavebním úřadem, že stojí na okraji ochranného pásma a navazuje na oboustrannou rodinnou zástavbu, když z hlediska ochrany je nerozhodné, kde v ochranném pásmu se stavba nachází a není pravdou, že na stavbu navazuje oboustranná rodinná zástavba,

- ii. budovy č. e. (stavba rodinné rekreace) na pozemku par. č. v k.ú. S. (vlastníci prof. RNDr. Z. a MUDr. J. D.), kdy se opět jedná o plnohodnotný rodinný dům, souhlas s přestavbou byl vydán již v roce 2007, k ohlášení změny údajů o stavbě a zápis těchto změn do katastru došlo až v roce 2012, kdy byl vydán též souhlas s užíváním této stavby, přičemž pozemek par. č. měl původně 21 m², po úpravách tvoří zastavěná plocha 72 m² a došlo tak k rozšíření stavby i do pozemku par. č. zahrada, který je zanesen do zemědělského půdního fondu,
- iii. budovy ev. č. na pozemku par. č. v k. ú. D. s tím, že i v případě úprav této budovy došlo k jejímu znatelnému rozšíření.

C. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž zrekapituloval odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že přístavba chaty Ing. U. CSc. byla projednávána stavebním úřadem, kdy v tomto případě nebylo podáno odvolání a věc nebyla posuzována žalovaným v odvolacím ani přezkumném řízení s tím, že pokud by tomu tak bylo, pak by se žalobce mohl dovolávat konzistentního a předvídatelného rozhodnutí i zásady rovnosti. V případě uváděném žalobcem již uplynuly lhůty pro provedení přezkumného řízení, ale žalobce nemůže očekávat, že podle případu, který je na hranici zákonnosti, bude posuzován i jeho případ, který je evidentním porušením zákona s tím, že v posuzované věci zamítl stavební úřad žádost žalobce nikoliv z hlediska ochrany památek, ale proto, že předmětná stavba je v prokazatelně v rozporu s ÚP obce S., a to zejména svými parametry.

D. Obsah správního spisu, provedených důkazů

Z obsahu správního spisu se podává, že žádostí o dodatečné stavební povolení ze dne 31. 7. 2014 požádal žalobce o dodatečné povolení stavby – rozšíření stávající chatky č. 084 (zarovnání členitého půdorysu stavby). Ze snímku katastrální mapy se podává zakreslení uvedené stavby v katastru nemovitostí. V řízení bylo nařízeno místní ohledání na den 21. 10. 2014. Usnesením Magistrátu města Olomouce ze dne 13. 10. 2014, č. j. SMOL/207213/2014/OS/PP/Za bylo zastaveno řízení o vydání závazného stanoviska k projektu na dodatečné povolení rozšíření stávající chatky, budova č. e. na pozemku par. č. a v k. ú. S. s odůvodněním, že již dříve žalovaný, odbor kultury a památkové péče vydal dne 15. 1. 2013 rozhodnutí, kterým dodatečné povolení stavby považuje za nepřípustné a

podmínky ani jiné známé skutečnosti se na dotčené parcele, podle výsledků prohlídky ze dne 10. 10. 2014, nezměnily. Dne 21. 10. 2014 bylo provedeno ohledání na místě samém (pozemek par. č. a par. č. st. v k. ú. S.), jehož průběh byl zachycen do protokolu, ze kterého se podává, že původní celodřevěná stavba byla odstraněna až na železobetonovou desku, která byla srovnána pomocí železobetonových konstrukcí do jedné roviny a byla vytvořena nečleněná základna pro zdívo a navazující stavební konstrukce, byly provedeny nové svislé zděné konstrukce, stavba je zastřešena sedlovou střechou, nová stavba má rozměry 8 000 x 8 000 mm, výška střešního hřebene je 3 320 mm nad úrovní terénu s tím, že dle stavebního úřadu se jedná o tutéž stavbu, jež byla předmětem řízení o dodatečném povolení stavby vedené stavebním úřadem pod č. j. SMOL/OPS/42/4671/2010/Dv ze dne 10. 8. 2011, současně při ohledání byla provedena fotodokumentace, ze které je patrný vzhled stavby v době ohledání. Dne 30. 10. 2014 vydal stavební úřad oznámení zahájení řízení o dodatečném povolení stavby s tím, že v uvedeném oznámení výslovně s ohledem na dosavadní zjištění uvedl, že byly zjištěny takové skutečnosti, které znemožňují žádosti vyhovět, další dokazování nebude prováděno a žádost bude zamítnuta. Oznámení bylo žalobci doručeno dne 3. 11. 2014 do vlastních rukou. Následně stavební úřad žádost zamítl. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti podal žalobce včasné odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V mezidobí Magistrát města Olomouce rozhodl dne 19. 1. 2015 rozhodnutím č. j. SMOL/013015/2015/OS/PP/Za o opětovné žádosti žalobce o vydání závazného stanoviska k projektu na dodatečné povolení rozšíření stávající chatky tak, že řízení zastavil, a to ze stejných důvodů, jako v rozhodnutí ze dne 13. 10. 2014, č. j. SMOL/207213/2014/OS/PP/Za.

Důkazy předložené žalobcem nad rámec obsahu správního spisu nepovažoval krajský soud za nezbytné provést, a to z důvodu hospodárnosti a níže uvedených právních závěrů, když provedení těchto důkazů by na těchto závěrech nemohlo ničeho změnit.

E. Relevantní právní úprava

Podle § 51 odst. 3 s. ř. je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

Podle § 90 stavebního zákona (ve znění účinném do 11. 8. 2015) územním řízením stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu

- a) s vydanou územně plánovací dokumentací,
- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,

- d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,
- e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Podle § 129 odst. 2 věta osmá stavebního zákona řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné.

Podle § 129 odst. 3 věta první stavebního zákona (ve znění účinném do 11. 8. 2015) stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

F. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Dříve než se krajský soud vypořádá s námitkami žalobce, považuje za nezbytné uvést následující.

Územní plán je základním koncepčním nástrojem územního plánování obce, který slouží k usměrňování rozvoje území obce a ochraně jeho hodnot, a tím i k naplňování cílů a úkolů územního plánování. Územní plán zohledňuje a upřesňuje cíle, úkoly a záměry územního plánování rámcově vymezené v politice územního rozvoje a zásadách územního rozvoje. Územní plán je územně plánovací dokumentací nižšího stupně než zásady územního rozvoje a je vydáván zastupitelstvem obce ve formě opatření obecné povahy, a to v samostatné působnosti obce. Územně plánovací dokumentace konkretizuje veřejný zájem na tom kterém území, a tudíž platný územní plán představuje veřejný zájem. Ostatně Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73 (publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS) uzavřel, že v územním plánování *„jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nescíslně podobu a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě*

schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování.“ Uvedené závěry pak jsou akceptovatelné i pro projednávanou věc. Při posuzování veřejného zájmu v případě, kdy stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby, je nutné vycházet z právního stavu, který tu je v době rozhodování o tomto dodatečném povolení.

Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o dodatečném povolení stavby nemůže sloužit k posouzení veřejného zájmu na úpravě poměrů v území a k posouzení rovnováhy mezi veřejným zájmem na této regulaci a právy stěžovatele, neboť pro takové posouzení slouží řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s. a z obsahu správního spisu či tvrzení žalobce se nepodává, že by žalobce takové řízení v zákonných lhůtách zahájil, jak je uvedeno níže.

Současně ze správního spisu je prokázáno, že předmětná stavba je v rozporu s pravidly a limity stanovenými v ÚP obce Samotičky, když nesplňuje parametry pro povolené stavby na daném území, což žalobce ostatně ani nerozporoval, když jeho námitky směřovaly toliko do posouzení, zda se jedná o stavbu novou či její rozšíření a zda nedošlo postupem správních orgánů k porušení zásady konzistentnosti a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů. Rozporem provedené stavby s ÚP obce S. se správní orgány řádně zabývaly, když podrobně (zejména správní orgán I. stupně) rozvedly, proč jsou toho názoru, že je předmětná stavba v rozporu s opatřením obecné povahy a není ji možné dodatečně povolit. Krajský soud pro stručnost na tyto závěry zcela odkazuje, když tyto odpovídají obsahu správního spisu. Za situace, kdy správní orgány správně uzavřely, že předmětná stavba nesplňuje jednu z kumulativních podmínek pro její dodatečné povolení (§ 129 odst. 3 stavebního zákona), a to již první podmínku uvedenou v § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona (provedení stavby v rozporu s územním plánem) nebylo třeba dále prokazovat naplnění ostatních podmínek pro dodatečné povolení stavby a správní orgány nepochybily, pokud žádosti žalobce nevyhověly.

Žalobce namítal, že není správný závěr správních orgánů o tom, že předmětná stavba je stavbou novou. Pojem stavba není v našem právním řádu jednotně definován. V oblasti soukromého práva občanský zákoník (zák. č. 89/2012 Sb.) sice používá na vícero místech pojem stavba, avšak tuto nijak nedefinuje. Z pohledu nového občanského zákoníku je třeba stavbu chápat jako takový výsledek stavební činnosti, který je s pozemkem spojen, nerozhodno zda trvale či dočasně (srov. Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 506). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1793-1797). Podle občanskoprávních předpisů účinných do 31. 12. 2013 (zák. č. 40/1964 Sb.) bylo třeba pojem stavba vykládat staticky, jako věc v právním smyslu, tedy jako výsledek určité stavební činnosti, který je způsobilý být předmětem občanskoprávních vztahů (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 1998, sp. zn. 3 Cdon 1305/96, publikovaný v Soudních rozhledech č. 8/1998, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 1998, sp. zn. 33 Cdo 111/98,

publikovaný v Soudních rozhledech č. 12/1998). V oblasti veřejného práva není rovněž stavba jednoznačně definována. Daňové předpisy uvedený pojem nedefinují vůbec. Podle stavebněprávních předpisů (§ 3 a 4) se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání, a to podle okolností i její část změna dokončené stavby.

V posuzované věci se z obsahu správního spisu podává, že původní stavba žalobce (chatka č. X, celodřevěná) byla odstraněna až na základovou desku (což ostatně nezpochybnil ani sám žalobce), je přitom lhostejno, zda se zřítla sama či byla vědomě odstraněna, a na základové desce stavební činností vznikla zcela nová chatka (celozděná), rozšířená o 14m², přičemž podrobný popis nové chatky je zachycen v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stavba chatky je zachycena též na fotografiích tvořících součást správního spisu. Je tedy zřejmé, že uvedená chatka je pevně spojená s pozemkem, na kterém se nachází (prostřednictvím základové desky). Dle závěru krajského soudu tak předmětnou chatku (celozděnou) lze považovat bezesporu za stavbu (jak ve smyslu soukromého, tak i veřejného práva), a to stavbu novou, která vznikla na místě původní stavby. Není případná námitka žalobce, že se jednalo pouze o rozšíření původní stavby, když je zřejmé, že byla odstraněna celá původní stavba, a to až na základovou desku.

Ve vztahu k námitce porušení zásady konzistentnosti a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů považuje krajský soud za nezbytné uvést následující. Jak se z obsahu spisu podává, napadené rozhodnutí, tak jako rozhodnutí orgánu I. stupně byla vydána ve správním řízení vedeném podle stavebního řádu. Při přezkoumání takového rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Uvedené znamená, že ze žalobních bodů musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů (které zde musely existovat v době vydání napadeného rozhodnutí) považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Právní důvody lze namítat ve správní žalobě vždy, bez ohledu na to, zda byly takové důvody namítány již ve správním řízení. Pro skutkové důvody obecně platí zásada, že tyto nelze nově tvrdit až ve správní žalobě, pokud je účastník mohl tvrdit již v průběhu správního řízení. Zcela výjimečně lze nově až ve správní žalobě tvrdit skutkové důvody, kterými by byl rozšířen či měněn skutkový stav rozhodný pro posouzení věci správním orgánem (např. skutečnosti, významné z hlediska hmotného práva, jako prekluze, absolutní neplatnost smlouvy, ne bis in idem v oblasti správního trestání, dále rozhodnutí soudu o osobním stavu, o tom, že byl spáchán trestný čin, rovněž lze namítat, že měly být provedeny určité důkazy, o nichž správní orgán věděl a provést je mohl a měl).

Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce ve správním řízení nenamítal existenci jiných staveb uvedených v žalobě, které dle jeho názoru též nevyhovují příslušným regulativům pro zástavbu v daném území, a to ani v rámci podaného odvolání. Otázka existence takových řádně zkolaudovaných staveb je otázkou skutkovou a nikoliv právní. Právní otázkou by pak bylo až posouzení, zda byla či nebyla při rozhodování správních orgánů ve věci žalobce porušena zásada

konzistentnosti a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů. Dle závěru krajského soudu žalobci ničeho nebránilo v tom, aby uvedené skutečnosti namítal již ve správním řízení, neboť mu bezesporu musely být tyto skutečnosti známe (jak se podává z obsahu správního spisu, žalobcem namítané stavby byly realizovány již v roce 2006, resp. 2012). Navíc žalobci již jednou byla rozhodnutím správního orgánu ze dne 10. 8. 2011 zamítnuta žádost žalobce o vydání dodatečného stavebního povolení stavby s odůvodněním, že dodatečným povolením stavby by došlo k porušení regulativů platného ÚP obce Samotišky a pokud se žalobce domáhal jejího opětovného povolení, pak lze předpokládat, že mohl a měl (při nezměněných parametrech stavby od posledního rozhodování) uvádět nové, dosud neuvedené skutečnosti, které by podle něj dodatečné povolení stavby odůvodnily. To však neučinil. Nebylo pak povinností správních orgánů takové skutečnosti dovozovat a vyhledávat. K této námitce tak správní soud již přihlédnout nemůže.

U jednání krajského soudu dne 25. 4. 2017 žalobce dále odkázal na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 73 A 4/2017. Z úřední činnosti je krajskému soudu známo, že v této věci se žalobce T. V. domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu a současně incidenčního přezkumu opatření obecné povahy, a to Územního plánu města Olomouce a dále příslušných rozhodnutí o vyhlášení ochranných pásem kolem areálu Klášterního Hradiska a areálu kostela na Svatém Kopečku. Předně je třeba zdůraznit, že uvedená žaloba primárně směřuje k ochraně subjektivních veřejných práv žalobce T. V., neboť se jí domáhá zrušení konkrétního rozhodnutí správního orgánu, kterým byl dle svých tvrzení zkrácen na svých právech. Pro incidenční přezkum opatření obecné povahy se užije ustanovení § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., včetně lhůty pro možnost domáhat se takového přezkumu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, Sb. NSS č. 3470/2016, www.nssoud.cz).

V nyní posuzované věci bylo žalobou napadené rozhodnutí žalovaného doručeno žalobci dne 20. 5. 2015. Lhůta pro podání žaloby uplynula dnem 20. 7. 2015. Do tohoto data se mohl žalobce domáhat též přezkumu opatření obecné povahy, a to rozhodnutí o vyhlášení ochranných pásem kolem Klášterního Hradiska a areálu kostela na Svatém Kopečku. Jelikož v žalobě, a ani do uvedeného data 20. 7. 2015, takový návrh nepodal, nepřísluší se krajskému soudu takovým incidenčním přezkumem zabývat. Navíc námitku směřující proti uvedeným opatřením obecné povahy vznesl až u jednání dne 25. 4. 2017, tedy evidentně opožděně.

Závěr

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, když rovněž neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo některou z vad uvedených v § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

G. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu v tomto soudním řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 25. dubna 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu